

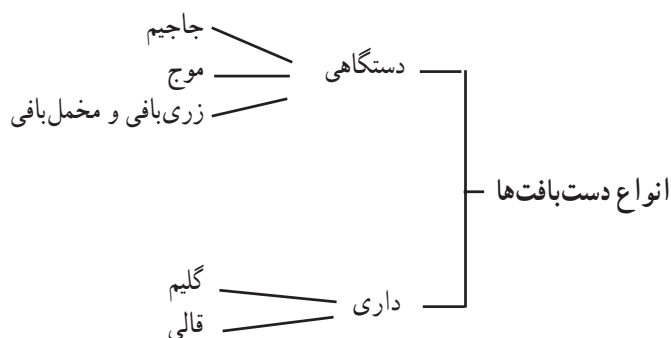
انواع بافته‌ها

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که بتواند:

- ۱- انواع دست‌بافته‌ها را نام ببرد.
- ۲- چگونگی بافت جاجیم را توضیح دهد.
- ۳- بافت گلیم، زیلو و پلاس را شرح دهد.
- ۴- شیرکی بیج، ورنی و سوزنی را شرح دهد.
- ۵- درباره‌ی انواع دست‌بافته‌ها: جوال، خورجین، مفرش، چننه و... توضیح دهد.
- ۶- درباره‌ی اندازه‌های متنوع قالی شرح دهد.
- ۷- درباره‌ی بافت قالی با مواد اولیه‌ی گوناگون توضیح دهد.

انواع بافته‌ها

کوششی مشترک جهت آگاهی کلی از دست‌بافته‌های متنوع کشورمان موجب می‌گردد تا ضمن شناسایی نسبی، آن‌ها را در گروه‌های خود از یکدیگر تمیز داده و ارزیابی نماییم. انواع دست‌بافته‌ها را به جهت نوع بافت آن بر روی دستگاه‌ها و دارها به ۲ گروه می‌توان تقسیم کرد.

دست‌بافته‌های ایرانی دارای تنوع بسیار است. بر روی دارهای ساده‌ی روستایی و عشایری، چه بر روی زمین (افقی) و چه بر دارهای ایستاده (عمودی) که در تمام نقاط ایران متداول است انواع گوناگون دست‌بافته‌ها تولید می‌گردد.

دست‌بافته‌های هر منطقه یا اقلیم بیانگر جنبه‌ای از هویت فرهنگی مردمان همان مناطق یا اقلیم‌هاست. می‌توان گفت آن‌ها فرهنگ و آداب و رسوم خویش را بر سطح بافته‌های زیبای خود تصویر می‌کنند؛ گاه از زندگیشان می‌گویند، گاه از طبیعتی که از آن بهره‌مند می‌شوند و گاه شادمانی‌ها و غم‌هایشان را بر سطح بافته‌ها به نوعی ابراز می‌کنند که تجلی‌گر افکار و روحیات آنان است.

دست‌بافته‌های مناطق گوناگون هریک ویژگی‌های منحصر به فرد خود را از نظر نقش و رنگ و اندازه و شیوه‌ی بافت و کاربرد آن داراست. البته مشابهت‌هایی هم میان دست‌بافته‌ها یافت می‌شود با این حال بافته‌های هر منطقه به گونه‌ای است که با نام خاص و بومی خود بیانگر تعلق آن به مردمان همان منطقه است.

زمین (افقی) گسترده می‌شود متداول است. شیوه‌ی بافت جاجیم به گونه‌ای است که تارهای بلند طولانی و رنگارنگ را به صورت متراکم بر روی دستگاه استوار می‌کنند. در این دستگاه عبور بود از لابه‌لای تارها نقش‌هایی را در راستای طول بافته ایجاد می‌کند. جاجیم معمولاً به صورت کم‌عرض بافته می‌شود و به تناسب نیاز در اندازه‌ی موردنظر بریده شده و در کنار یکدیگر قرار گرفته و دوخته می‌شوند. جاجیم معمولاً بافته‌ای دو رویه است، هر چند بعضی از جاجیم‌ها نیز، به علت ویژگی نقش خود، یک‌رویه بافته می‌شوند. برپایی دستگاه جاجیم بافی و بافت آن در محوطه‌های روباز متداول است (تصاویر ۱ و ۲).

اساس بافت بر روی دستگاه و دار مشترک است اما ویژگی‌های فنی برخی دستگاه‌های بافت چنان است که قابلیت بافت پارچه‌های پیچیده‌ای مانند زری و مخمل و ترمه با آن‌ها امکان‌پذیر است. لازم به توضیح است که دستگاه بافت جاجیم بسیار ساده و ابتدایی است. دست‌بافت‌هایی که بر روی دار بافته می‌شوند با توجه به ویژگی‌های ظاهری آن‌ها به دو گروه عمده‌ی گلیم و قالی تقسیم می‌شوند. گلیم دست‌بافته‌ای بدون پرز و پودنما است؛ از این جهت معمولاً دو رویه است. برخی بافته‌های گلیم یک‌رویه هستند که تفاوت‌هایی در بافت آن‌ها وجود دارد. قالی نیز بافته‌ای پرزدار است که روش‌های متنوعی در بافت آن به کار گرفته می‌شود. دست‌بافت‌هایی نیز با ترکیب گلیم و قالی بافته می‌شوند.

بدیهی است با شناخت نسبی دست‌بافت‌ها و کسب تجربه‌های عملی نگرشی جست‌وجوگر و آگاهانه، نسبت به آن‌ها خواهیم داشت.

جاجیم: بافت جاجیم در میان ایلات و عشایر ترکمن، کردستان، آذربایجان و فارس و نیز روستاها بر روی دستگاه‌های ساده‌ای که بر سطح

تصویر ۱-۲- بافت جاجیم در ایلات شاهسون (آذربایجان)

تصویر ۲-۲- جاجیم بافت ایل قشقایی (فارس)

گلیم: گلیم دست‌بافته‌ای است پودنما و بدون پرز که هم بر دار افقی و هم بر دار عمودی بافته می‌شود. عبور پودها از لابه‌لای نخ‌های تار و کوبیده شدن و قرار گرفتن پودها بر یکدیگر نقوش گلیم را تشکیل می‌دهند. گلیم بافته‌ای دو رویه است که در هر دو طرف آن نقش‌ها و رنگ‌ها یکسان‌اند. گلیم به‌عنوان زیرانداز، پوشش، پرده و... به‌کار می‌رود و موارد استفاده‌ی گوناگون دارد (تصویر ۳).

تصویر ۳-۲- گلیم بافته‌ی ایل قشقایی

تصویر ۴-۲ - زیلوی میبد

زیلو: زیلو دست‌بافته‌ای است که با استفاده از تار و پود پنبه‌ای بر دارهای عمودی تولید می‌گردد. بافت این زیرانداز تابستانی در روستاها متداول است. زیلو نسبت به سایر دست‌بافته‌ها ضخیم و زمخت می‌باشد. این دست‌بافته دو رویه است و نقش یک طرف آن با طرف دیگر تفاوت دارد. پلاس^۱: در بافت پلاس نیز، مانند بافت زیلو، از تار و پود پنبه‌ای استفاده می‌شود. با این تفاوت که در بافت پلاس از نخ‌های رویه‌ای نامرغوب و پست استفاده می‌شود. پلاس بافته‌ای دو رویه، معمولاً بدون نقش و ضخیم و درشت می‌باشد.

تصویر ۵-۲ - پلاس و دیتیل آن

۱- در بعضی از فرهنگ‌های لغات آمده است: پلاس، زیراندازی که تار آن از پشم یا پنبه و پود آن از پارچه‌های کهنه‌ی تا شده باشد.

تصویر ۶-۲

شیرکی پیچ: تولید این دست بافته ی زیبا و نفیس میان ایلات و عشایر کرمان متداول است. شیرکی پیچ را هم چون گلیم بدون پرز و صاف می بافند اما، به هنگام بافت، پیچش نخ های پشمین بود در زوایای مختلف به دور تارها، سطح بافته را متفاوت از گلیم نشان می دهد. شیرکی پیچ یک رویه است و در پشت آن نخ های پود که عبور نموده اند آویزان می باشد، از این رو استفاده از چنین بافته ای در مناطق سردسیر به عنوان زیرانداز مناسب است. این دست بافته با نام های دیگری چون شیرعلی پیچ و شیریکی پیچ نیز نامیده می شود.

ورنی: بافت ورنی در میان ایلات و عشایر مغان، اهر و مشکین شهر (آذربایجان) متداول است. شیوه ی بافت ورنی با شیرکی کرمان مشابهت دارد. این بافته نیز یک رویه است و از پشت آن نخ های پود آویزان می باشد. معمولاً ورنی با تار و پود پشمین بافته می شود. در سال های اخیر بافت ورنی ابریشمی نیز در آذربایجان (دشت مغان) متداول گردیده است (تصویر ۷).

تصویر ۷-۲- ورنی، بافت ایلات شاهسون

سوزنی: بافت سوزنی در میان ایلات و عشایر فارس متداول است. این دست بافته نیز با پیچش نخ‌های پود به دور تارها شکل می‌پذیرد و یک‌رویه است و در پشت آن نیز نخ‌های پود آویزان هستند. در بافت سوزنی، برخلاف نام آن، از سوزن استفاده نمی‌شود بافت سوزنی به صورت قطعات کوچک متداول است (تصویر ۸).

متداول است. این دست بافته نیز با پیچش نخ‌های پود به دور تارها شکل می‌پذیرد و یک‌رویه است و در پشت آن نیز نخ‌های

تصویر ۸-۲ سوزنی، از دست‌بافت‌های ایل قشقایی

«سوزنی یا سوزن‌دوزی ظریف‌ترین و پیچیده‌ترین دست‌بافت عشایری است که از حیث ظرافت و ریزه‌کاری آن را می‌توان با ترمه‌بافی و گل‌دوزی و گره‌چینی و مشبک‌سازی و گچ‌بری و خاتم‌کاری برابر دانست»
 چنان‌که گفتیم در بافت سوزنی‌ها هیچ‌گونه سوزنی به‌کار گرفته نشده است؛ اما احتمال دارد شباهت بین سوزن‌دوزی‌های ایلیاتی و چنین بافته‌هایی علت اطلاق چنین نامی به این بافته گردیده باشد. احتمال قوی دیگر آن است که شهرت گلدوزی‌های سمرقند و بخارا که به سوزنی مشهور گردیده بودند در نام‌گذاری این بافته‌ها مؤثر بوده باشد. باید دانست که به‌طور کلی چنین دست‌بافت‌هایی (ورنی، شیرکی‌بیچ، سوزنی) را گاه سوماک نیز می‌نامند که واژه‌ی سوماک برگرفته از شهرت دست‌بافت‌های منطقه‌ی قفقاز است که با روش بافت پیچشی بافته‌هایی با کیفیت به‌نام سوماک تولید می‌کردند. در واقع می‌توان گفت که مشابهت روش‌های بافت ورنی، شیرکی و سوزنی موجب تداخل نام آن‌ها در یکدیگر شده است.
 مسند: این بافته مشابه گلیم تولید می‌شود و تولید آن در اردبیل، نمین و خلخال رایج است. مسند را معمولاً در ابعاد 150×100 سانتی‌متر می‌بافند.

جُل: از آن‌جا که ایلات و عشایر اسب را حیوان بارزشی می‌دانند به تولید دست‌بافت‌هایی برای پوشش این حیوان نیز اهمیت می‌دهند. جُل اسب را معمولاً مانند جاجیم کم‌عرض می‌بافند و سپس قطعات بافته شده را به یکدیگر متصل می‌سازند. بافت جُل اسب در میان ایل‌های قشقایی و شاهسون به‌صورت سوزنی نیز متداول است (تصویر ۹ و ۱۰).

تصویر ۹-۲- جُل اسب سوزنی قشقایی

تصویر ۱۰-۲- جل اسب سوزنی قشقایی

تصویر ۱۱-۲- جوال جهت حمل بار مورد استفاده قرار می‌گیرد.
جوال سوزنی قشقایی

جوال - خورجین - چننه: دست‌بافت‌ها در میان ایلات و عشایر جنبه‌ی کاربردی دارد و آن‌ها هیچ‌گاه به صرف تزیین به تولید این بافته‌ها اقدام نمی‌کنند از این رو با به‌کارگیری انواع روش‌های بافتی که در بافت گلیم ساده، سوزنی، جاجیم و... به‌کار می‌رود یا ترکیب بعضی از روش‌ها با یکدیگر وسایل دیگری چون جوال، خورجین، چننه و... نیز می‌بافند که متناسب با اندازه‌ی هر یک جهت حمل اشیاء بر پشت حیوان یا بر دوش انسان مورد استفاده قرار می‌گیرد (تصاویر ۱۱ و ۱۲ و ۱۳).

تصویر ۱۲-۲- خورجین از جوال کوچک تر است و در حمل اشیا استفاده می گردد.

تصویر ۱۳-۲- چنته مانند کیف است و بر دوش حمل می شود.

مفرش، ننو، قلیانندان، نمکدان و سفره (تصاویر ۱۴ تا

۱۷).

تصویر ۱۴-۲- مفرش یا رخت خواب پیچ می تواند حجم قابل توجهی رخت خواب و اثاث را در خود جای دهد.

تصویر ۱۵-۲- از کف ننو به عنوان زیرانداز محل خواب نوزاد استفاده می شود.

تصویر ۱۶-۲- قلیان‌دان جهت حمل و نگه‌داری قلیان استفاده می‌گردد.

تصویر ۱۷-۲- نمکدان جهت حمل نمک یا ذخیره‌ی آن مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تصویر ۱۸-۲- بافته‌ای از ایلات و عشایر کرمان جهت سفره و یاروکرسی

گلیمچه: شیوه‌ی بافت گلیمچه همانند گلیم است و معمولاً در اندازه‌های کوچک تولید می‌شود.

قالی: از دیگر بافته‌هایی که بردار بافته می‌شود قالی است که بافته‌ای پرزدار است. بافت قالی را در اندازه‌های متنوع چون پستی، ذرع چارک، ذرع نیم، دو ذرع، قالیچه، پرده، ۶ متری، ۹ متری، ۱۲ متری، کناره، خرک، خرکچه و اشکال دایره و چندضلعی متداول است.

قالی بافی با تار پنبه‌ای و پرز پشم در بیش‌تر مناطق ایران رایج است. در برخی مناطق روستایی و عشایری از تارهای پشمی نیز استفاده می‌نمایند.

بافت قالی‌های ظریف و پرتراکم با ابریشم نیز در برخی مناطق مانند قم، مراغه و زنجان رایج است.

در بافت قالی روش‌های متنوعی به کار گرفته می‌شود. در بافت قالی‌های تصویری به کارگیری رنگ‌های متعدد و ترکیب آن‌ها با یکدیگر و همچنین تغییراتی که در گره‌ها ایجاد می‌گردد دارای اهمیت بسیار است و به مهارت زیاد نیاز دارد. در بافت قالی‌های دو رویه نیز مهارت بسیاری لازم است. همچنین در برخی بافته‌ها با به کارگیری نخ‌های طلایی و نقره‌ای در متن بافته، نقوش را برجسته می‌بافند (صوف) قالی بافی در میان شهرها و روستاها و ایلات و عشایر بسیار گسترش و رواج دارد.

تصویر ۱۹-۲- تصویری از فرش‌های هنری

تصویر ۲۰-۲- قالی بافت تبریز

تصویر ۲۱-۲- قالی صوف بازمونده از قرن ۱۱ هجری، که در بافت آن از ابریشم و طلا و نقره استفاده شده است. محل نگهداری - موزه ملی ایران

از ویژگی‌های برجسته‌ی قالی‌بافی ایران توانایی بافندگان در تولید قالی‌هایی با مساحت‌های زیاد است. بیش‌تر قالی‌ها به‌طور معمول در اندازه‌های پستی تا ۱۲ متری تولید می‌گردد، اما به فراخور نیازها و برحسب سفارش علاقمندان و مشتریان، در ایران قالی‌های بزرگ نیز فراوان بافته می‌شود. از این‌رو جایگاه جهانی تولید فرش ایران در خصوص فرش‌های بزرگ، بسیار ممتاز و منحصر به فرد می‌باشد.

بزرگترین قالی‌ای که تاکنون در ایران بافته شده است یک قالی با ۵۰۰۰ مترمربع مساحت است که جهت مسجد اعظم شهر مسقط (پایتخت کشور عمان) توسط بافندگان شرکت سهامی فرش ایران در نیشابور تولید گردید. مراحل طراحی این قالی ۸ ماه و بافت آن، توسط ۵۰۰ بافنده، به مدت ۳ سال صورت گرفت. این قالی که طرح آن متناسب با نقشه و معماری مسجد تهیه شد در ۴۲ قطعه بافته شد که بزرگ‌ترین قطعه‌ی آن ۱۲۰۰ مترمربع و کوچک‌ترین قطعه‌ی آن ۲۴ مترمربع است و اتصال قطعات آن پس از بافت، توسط استادکاران ایرانی به مدت ۳ ماه در محل مسجد صورت پذیرفت. این قالی در دی ماه سال ۱۳۷۹ به شهر مسقط ارسال شد.

خودآزمایی

- ۱- انواع دست‌بافت‌ها را نام ببرید.
- ۲- بافت شیرکی‌پیچ را توضیح دهید.
- ۳- بافت ورنی را توضیح دهید.
- ۴- بافت جاجیم را توضیح دهید.
- ۵- آیا دست‌بافت‌ها بیش‌تر حالت تزئینی دارند؟ توضیح دهید.
- ۶- با تشکیل گروه‌هایی تحقیق کنید که در محل زندگیتان چه دست‌بافته‌هایی تولید می‌شود و دارای چه کاربردی هستند.